

Harcsa

Leírás

A legnagyobb ragadozó halunk. Teste csupasz, nyálkás, teljesen pikkelytelen. Feje nagy és a széles száján, a felső ajakon, a szájszeglet közelében 2 hosszú, alul 4 rövidebb bajusszálát találunk, amik a tájékozódást és ízlelést segítik.

Apró tűhegyes fogai vannak (gerebenfogazat) ami reszelőre emlékeztet, szemei kicsik. Színe a fenékhez alkalmazkodik, többnyire fekete vagy szürke. Létezik albinó változata is, amit pl. a Duna-Tisza-csatornán már fogtak. Társasan él 5-20 fős csoportokban alámosott mederrészekben, vízbe dőlt fák, tuskók és tavak nádszegélye mellett. A nappalt nyugalmi állapotban tölti, főként éjjel táplálkozó, rendkívül falánk ragadozóhal. Nagyon jó szaglással rendelkezik.

Testhossz és tömeg

A kifejlett példányok 1-1,5 métereseek és 10-15 kg súlyúak. A harcsa az első életévben 15-20, a második évben 30-40, a harmadik és negyedik évben eléri az 50-80 centiméteres testhosszúságot és a 3 kg-os testtömeget.

Szaporodás

Májustól júliusig ívik, ha a víz hőmérséklete tartósan elérte a 22 fokot. Az ívó helyen a hím készíti a fészket. Gyakran parti növényzet alá maga ásva gödröt, majd a környéken várja az ívásra hajlandó ikrást. Körülfontja a nőstény has tájékát és kipréseli belőle az ikrákat, amelyeket nyomban megtermékenyít. Az ikrák a növényzet vízbelógó gyökérzetére tapadnak. Ivadékgondozó faj, az ikrák lerakása után a hím a fészket és a kikelt ivadékot is őrzi még pár napig. Ez összesen két-három hétig tart. A nőstény 60.000 ikrát rak le, amelyből 2,5-3 nap múlva bújnak ki az ivadékok. Meleg környezetben gyorsan növekszik.

Horgászati szabályozás

Őshonos, fogható halfajunk!

Horgászati tilalmi ideje: **május 2 - június 15: a 100 cm alatti példányokat tilos kifogni**

Legkisebb kifogható méret: **60 cm**

Napi fogható darabszám: **3db.**

Táplálkozás

Mindenevő, hallal, rákokkal, piócákkal, békákkal, puhatestűekkel táplálkoznak, a nagyobb példányok víz közelben élő kételtűeket, emlősöket, vízimadarakat is zsákmányolnak. Egész éjjel keresi-kutatja táplálékát. Ahhoz, hogy 1-1 kilóval gyarapítsa súlyát, legalább 9-11 kilónyi táplálékot kell elfogyasztania. Rablásai rendszerint nem láthatóak, de sokszor vízörvényeket kelt forgásaival szürkületkor. Mindig a mély víz felől a sekély víz felé rabol. Halak közül inkább a kisebb példányokat ragadja meg hatalmas szája ellenére, tehát keszegeket, sügeret, compót szereti a legjobban. Zavaros, áradó vízben is táplálékot vesz magához.

Harcshorgászat

A harcsa éjjeli ragadozó és a kapási idők is kitolódnak erre a napszakra. Kivétel az időjárás változása: a nyári fülledt melegben kirobbanó zivatarok előtt idegessé-ingerlékennyé válik, és szinte mindennek odavág, ami elé kerül. Ilyenkor érdemes pergető horgászattal próbálkozni. A vihar elcsitulása után már nem mozog. Sötétedés után már érdemes bevetni a harcsára felcsalizott horgot, de ha éjfélig nincs kapásunk, kár tovább próbálkozni. A napfelkelte előtti órákban is érdemes próbálkozni. A vízszintingadozásra is reagál a harcsa, ilyenkor kihúzódik egészen a part menti vizekre is. Áradás előtt jobb a kapókedve, áradáskor étvágyát megtartja, az ár levonulása után visszahúzódik a fenékre. Áradás idején a víz elönti az árteret és onnan számos bogarat, férget, pockot hoz a víz magával, és a harcsa ilyenkor halat is ritkán fogyaszt.

A Dunántúlon fekvő Pécsi-tóban oly mértékben elszaporodtak a harcsák, hogy gyéríteni kellett az állományt, így minden horgásznak, aki 20 kg feletti testsúlyú harcsát fogott ki a következő évre szóló területi jegyet kapott.

Magyarországon a leggyakoribb előfordulási helyek a Balaton, Dráva, Duna, Maros, Tisza, Körösök, Mura, Duna-Tisza-csatorna, Sajó, Zagyva, Fonyódi árok, Velencei tó, Fertő tó. Sok magyar horgász keresi fel Olaszországban a Pó folyó deltáját harcsahorgászatra.

Harcshorgászmodszerek: fenekezés, úszózás, kuttyogtatás, pergetés, felszíni harcsázás.

Magyar nevek

folyami harcsa, szürkeharcsa, leső harcsa, pumaharcsa, sárgaharcsa, pozsárharcsa